Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна

№ 28 (270) | 30 кастрычніка 1956 года | Цана 20 кап.

БЕЛАРУСКАМУ ДЗЯРЖАУНАМУ УНІВЕРСІТЭТУ

СЁННЯ

СПАУНЯЕЦЦА

35 год

35 ГОД БДУ

35 год прайшло з таго часу, калі быў адкрыт Беларускі дзяржаўны універсітэт. За гэты час калектыу універсітэта з гонарам выканаў ускладзеныя на яго партыяй і народам вялікія задачы па падрыхтоўцы нацыянальных кадрау беларускай інтэлігенцыі, стаў буйным цэнтрам у развіцці навукі і культуры рэспублікі.

Наш універсітэт з'явіўся не толькі першай вышэйшай навучальнай установай рэспублікі, але і паслужыў базай для стварэння раду самастойных вышэйшых навучальных і навукова-даследчых устаноў.

За прайшоўшыя 35 год сваёй дзейнасці універсітэт падрыхтаваў 12 тысяч кваліфікаваных спецыялістаў па розных галінах ведаў, вырасціў значную колькасць навуковых кадраў. Толькі за пасляваенныя гады падрыхтавана 200 кандыдатаў навук, многія дацэнты напісалі і абаранілі доктарскія дысертацыі.

У сучасны момант у БДУ маецца 7 факультэтаў, на якіх навучаецца звыш трох тысяч студэнтаў на стацыянары і тры тысячы на завочным факультэце.

Шматлікі калектыў навуковых работнікаў. На 44 кафедрах працуе каля 300 чалавек, у тым ліку—30 прафесараў, доктараў навук, 82 дацэнты, кандыдаты навук, 67 выкладчыкаў, кандыдатаў навук і 96 выкладчыкаў і асістэнтаў, якія не маюць вучоных ступеняў.

Навуковым работнікам і студэнтам створаны ўсе умовы для плённай працы. На кафедрах універсітэта абсталявана 35 кабінетаў і 44 лабараторыі, якія штогод папаўняюцца новым айчынным абсталяваннем. Для калектыва біёлага-глебавага факультэта арганізавана біялагічная станцыя на возеры Нарач, дзе вучоныя і студэнты вядуць вялікую работу у галіне іхтыялогіі і арганізацыі рыбнай гаспадаркі БССР. Вучэбная біялагічная і геаграфічная станцыя у Чырвоным урочышчы служыць базай навуковай работы калектываў біялагічнага і геаграфічнага факультэтаў. Пры БДУ створаны мінералагічны і заалагічны музеі—адзіныя у рэспубліцы, у якіх таксама праводзіцца вялікая навуковая і педагагічная работа.

Кіраўніцтва радам кафедр ажыццяўляюць віднейшыя вучоныя Беларусі: віцэ-прэзідэнты АН БССР прафесары І. С. Лупіновіч, Б. В. Ерафееў, Б. І. Сцяпанаў, А. Н. Сеўчанка. Іх працы па розных галінах навукі вядомы далёка за межамі нашай краіны.

Вучонымі універсітэта праведзены важныя даследаванні прыродных багаццяў, флоры і фауны Беларусі, унесен каштоўны ўклад у вывучэнне гісторыі, этнаграфіі, літаратуры і мовы беларускага народа, вядуцца комплексныя даследаванні у галіне фізікі паўправаднікоў і дзіэлектрыкаў, фотасінтэза раслін і па іншых важных праблемах прыродазнаўчых і гуманітарных навук.

На розных міжнародных навуковых канферэнцыях і кангрэсах прымаюць удзел вучоныя нашага універсітэта. У Жэневе, Нью-Йорку, Стамбуле, Мексіцы і іншых гарадах і краінах свету яны выступаюць са здабыткамі сваёй працы на карысць любімай Радзімы. З кожным днём пашыраецца сувязь з вучонымі розных краін свету.

У вышэйшых навучальных установах і ў школах, у савецкіх і партыйных органах Беларусі—усюды мы сёння можам сустрэць выпускнікоў БДУ. Вядомыя вучоныя і пісьменнікі, педагогі і урачы — усе яны у нядаўнім мінулым вучыліся ва універсітэце. Толькі ў БДУ працуе 60 навуковых работнікаў—выхаванцаў універсітэта.

Сваімі навуковымі здабыткамі калектыў універсітэта шырока вядомы як у рэспубліцы, так і за яе межамі. Многа слаўных старонак упісалі нашы вучоныя за 35-гадовы перыяд у скарбніцу айчыннай навукі.

У апошнія гады значна пашырылася выдавецкая дзейнасць універсітэта. Толькі за 1956 г. будзе выдана звыш трохсот друкаваных лістоў манаграфій, брашур, вучоных запісак і іншай друкаванай прадукцыі. Выданне работ нашых вучоных будзе з кожным годам пашырацца.

Значных поспехаў калектыў універсітэта дабіўся у справе сувязі і садружнасці навукі з вытворчасцю. Рад кафедр паспяхова ажыццяўляе садружнасць з трактарным, аўтамабільным заводамі, радыёзаводам і іншымі прадпрыемствамі рэспублікі.

Асноўныя задачы, якія сёння стаяць перад універсітэцкім калектывам,—далейшае палепшанне падрыхтоўкі спецыялістаў з улікам патрэб жыцця. Вучоным у гэтай сувязі неабходна паўсядзённа павышаць якасць лекцый, семінарскіх і лабараторных заняткаў, прывіваць студэнтам навыкі самастойнай працы, бязлітасна зжываючы метады шкалярства, дагматызму ў практыцы выкладання той ці іншай навукі.

Неабходна значна палепшыць навуковую дзейнасць нашых кафедр, уся работа якіх павінна быць накіравана на вырашэнне актуальных навуковых праблем, маючых вялікае народнагаспадарчае значэнне.

Кіруючыся рашэннямі ХХ з'езду КПСС, шматлікі калектыў Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна ў дзень свайго 35-годдзя поўны творчых сіл, і прыкладзе усе намаганні на выкананне велічных задач, пастаўленых партыяй перад вышэйшай школай.

Рэктар БДУ, прафесар К. І. ЛУКАШОЎ.

Х комсамольская канферэнцыя універсітэта

28 кастрычніка адбылася Х комсамольская канферэнцыя Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна.

На канферэнцыі быў заслухан даклад сакратара камітэта ЛКСМБ універсітэта Е. Бабосава аб рабоце комсамольскай арганізацыі БДУ у мінулым навучальным годзе, выбран новы склад камітэта комсамола.

Падрабязная справаздача з канферэнцыі будзе надрукавана у наступным нумары нашай газеты.

ЗА ДРУЖБУ!

35-годдзе Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна—важнейшая падзея ў жыцці ВНУ рэспублікі.

Комсамольцы Мінскага педагагічнага інстытута імя А. М. Горкага горача вітаюць студэнтаў універсітэта у сувязі з гэтай падзеяй і жадаюць ім плённай працы на карысць нашай любімай Айчыны.

25 год назад на базе аднаго з факультэтаў БДУ быў створаны Мінскі педагагічны інстытут. У сваім жыцці і працы студэнты нашага інстытута беражліва захоўваюць лепшыя традыцыі аднаго са старэйшых ВНУ Беларусі, традыцыі універсітэта.

Мы жадаем, каб у гэтыя дні яшчэ больш узмацнелі сяброўскія сувязі студэнтаў педінстытута і універсітэта.

Давайце-ж па-сяброўску, па-суседску дзяліцца вопытам сваёй работы, весела і культурна адпачываць.

За моцную комсамольскую дружбу!

Па даручэнню комсамольцаў МПІ імя А. М. Горкага Віктар ШЫЛІН, сакратар камітэта комсамола.

У нашым УНІВЕРСІТЭЦЕ

★ ★ ★

Пашыраюцца кабінеты

На фізіка-матэматычным факультэце значна расшыраны у гэтым навучальным годзе кабінеты і лабараторыі, што дае магчымасць палепшыць засваенне вывучаемых прадметаў.

Чатыры новых лабараторыі адкрыты кафедрай электрафізікі, дзе будуць праходзіць праддыпломную практыку студэнты-выпускнікі. Добра абсталявана тут лабараторыя па спецыяльнаму фізічнаму практыкуму.

Зараз на 4—5-х курсах чытаецца спецыяльны курс кафедрай электрафізікі. Мэтай яго з'яўляецца вывучэнне тэорыі і эксперыментальных работ па даследаванню паўправаднікоў. А таму вялікае значэнне мае нядаўна набыты электранограф, які дасць магчымасць вывучаць структуру матэрыялаў у асаблівасці паўправаднікоў.

Набыты нядаўна так сама цячэшукальнік, які прымяняецца з работамі па вакууму. Лабараторыі абсталяваны новымі лабараторнымі сталамі.

Усё гэта дасць магчымасць лепш весці навукова-даследчую работу на фізіка-матэматычным факультэце.

І. ШКЛОЎСКІ.

Выпускнікі біялагічнага факультэта Аркадзій Дуброўскі і Іосіф Кажура сабралі багаты матэрыял у час напісання курсавой работы і праддыпломнай практыкі. Цяпер яны апрацоўваюць гэтыя матэрыялы, рыхтуюць дыпломныя работы: Іосіф дае аграхімічную характарыстыку глеб калгаса «Комінтэрн» Дзяржынскага раёна, а Аркадзій піша аб прыродна-гістарычных умовах глеб гэтай-жа сельгасарцелі.

НА ЗДЫМКУ: А. Дуброўскі і І. Кажура у лабараторыі.

Фіто М. Пільшчыкава.

Елена Вырко—студэнтка 5-га курса геафака. Праддыпломную практыку яна правяла у горадзе Навагрудку. Яе цікавіла усё: і прыродныя умовы, і гісторыя, і эканоміка гэтага горада. Вынікам яе назіранняў і вывучэння будзе дыпломная работа «Эканоміка-геаграфічная характарыстыка горада Навагрудка».

НА ЗДЫМКУ: Выпускніца Е. Вырко.

Фото М. Пільшчыкава.

Гарачая пара наступае зараз у студэнтаў—выпускнікоў хімічнага факультэта. Да позняй ночы не гасне святло у шматлікіх багата абсталяваных лабараторыях. Большасць пяцікурснікаў ужо выбралі тэмы дыпломных работ і пачалі іх распрацоўку.

НА ЗДЫМКУ: У лабараторыі хімічнага аналізу. дыпломніца Зоя Зямцова (справа) пры дапамозе металамікраскопа вызначае мікраструктуру чыгуна. З альбомам здымкаў мікраструктур розных металаў кансультуе яе студэнтка Рая Мядзведзева.

Фото П. Беражкова.

ПРАКТЫКА БЫЛА ЦІКАВАЙ

У розных канцах краіны праходзілі студэнты 4-га курса аддзялення геаграфіі вытворчую практыку, якая папоўніла іх веды, пакінула многа незабыўных уражанняў.

Нядаўна адбыўся цікавы вечар, дзе практыканты расказалі аб выніках практыкі у раёнах Ніжняга Паволжжа і Каўказа. З жывымі расказамі выступілі многія студэнты. Яноўская прачытала даклад на тэму: «На возеры Баскунчак», Серажынскі—«На Сталінградскай ГЭС», Гарбацэвіч—«Ля шлюзаў Волга-Данского канала».

Аб Кутаісі і яго ваколіцах расказала студэнтка Л. Альпакова, уражаннямі аб Астраханскім порце падзяліўся А. Мееровскі.

Выступілі таксама практыканты Старжынская, Марцінчук, Кліцуноў і іншыя.

Я. ГОМАН.

ТРАДЫЦЫЙНЫ ВЕЧАР

Цікава праходзяць ва універсітэце традыцыйныя вечары сустрэчы студэнтаў старэйшых курсаў з першакурснікамі.

...Задоўга да пачатку вечара прасторныя залі і файе клуба імя Ф. Дзяржынскага запоўніліся гаманлівай, радаснай студэнцкай моладдзю.

Тут на вечары, першакурснікі пазнаёміліся са сваімі старэйшымі сябрамі, многа розных пытанняў задалі яны ім яшчэ да пачатку вечара.

...Рэктар універсітэта прафесар К. І. Лукашоў расказаў сабраўшымся аб гісторыі Беларускага дзяржаўнага універсітэта, дзе будуць пяць год вучыцца сённяшнія першакурснікі, аб слаўных традыцыях яго, пазнаёміў з задачамі, якія стаяць перад студэнцтвам.

Шчыра павіншаваў першакурснікаў з уступленнем іх у новае жыццё акадэмік Н. Ф. Ярмоленка.

Ад імя першакурснікаў выступіў студэнт юрыдычнага факультэта Перуноў.

Інструктар ЦК ЛКСМБ тав. Казлоўскі уручыў пахвальныя лісты ЦК ЛКСМБ 27 комсамольцам, якія самааддана працавалі на уборцы ураджаю на цалінных землях.

Калектывы мастацкай самадзейнасці універсітэта выступілі з вялікім канцэртам.

Б. ЧОРНЫ.

1921 35 год на карысць

ЦЁПЛЫЯ ЎСПАМІНЫ

Восенню 1923 года споунілася мая запаветная мара—я пастуніла на медыцынскі факультэт Беларускага дзяржаўнага універсітэта. Гэты дзень быу для мяне вялікім святам. Я была шчаслівай і здавалася, што шчасцю майму няма канца.

Памятаю першы урачысты сход студэнтау, якія паступілі ва універсітэт, памятаю выступленне на ім рэктара універсітэта прафесара Пічэты. Ён пазнаёміу нас з тымі вялікімі задачамі, якія стаялі перад моладдзю, паступіушай у ВНУ.

Перада мной расчыніліся шырокія дзверы авалодання ведамі. Тады-ж я дала сабе слова—рабіць усё, каб стаць сапраўдным спецыялістам. Слухаючы лекцыі, я імкнулася пранікнуць у кожнае слова выкладчыка.

Мяне выбралі членам прафкома медыцынскага факультэта, членам бюро комсамольскай арганізацыі універсітэта, а таксама членам бюро комсамольскай арганізацыі медыцынскага факультэта. Потым я стала сакратаром комсамольскай арганізацыі медыцынскага факультэта.

Хутка праляцелі пяць год вучобы. Год заканчэння быу у маім жыцці асабліва знамянальным—у гэтым-жа годзе я уступіла у рады Комуністычнай партыі.

Універсітэт выхавау мяне не толькі спецыялістам, ён прывіу любоу да навуковай работы. Яшчэ будучы студэнткай, пад уплывам прафесароу і работнікау кафедры вочных хвароб я пачала наведваць клініку і цікавіцца спецыяльнай літаратурай. У сценах універсітэта мяне навучылі спалучаць вучобу з грамадскай работай. Вось чаму і цяпер, будучы прафесарам, загадчыкам кафедры вочных хвароб, я актыуна удзельнічаю у грамадска-палітычнай рабоце.

Вялікай, радаснай падзеяй было для мяне выбранне дэлегатам XX з'езда КПСС і удзел у яго рабоце.

У заключэнне я хачу адзначыць, што вучоба ва універсітэце была для мяне вялікай школай, прадпер'ем для навуковай работы. І я з вялікай удзячнасцю і любоую успамінаю тыя гады, калі я была студэнткай Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна.

Т. В. БІРЫЧ,
доктар медыцынскіх навук, прафесар, заслужаны урач БССР.

НА ЗДЫМКУ: Лідзія Канапляннік (злева) і Анна Асташэвіч, студэнткі 4-га курса біялагічнага факультэта, на вялікім практыкуме па сістэматыцы раслін. Ідзе вызначэнне відаў сфагнаваных імхоў.

Фото М. Пільшчыкава.

У гасцях у акадэміка ПЕРЦАВА

Разам з усім шматлікім калектывам слаунае 35-годдзе нашага ўніверсітэта адзначае сёння і Уладзімір Нікалаевіч Перцау. Ад вучня курскага рэальнага вучылішча да доктара гістарычных навук, заслужанага дзеяча навукі, правадзейнага члена Акадэміі навук БССР—такі шлях вучонага, чыё імя зараз шырока вядома совецкім людзям.

З пытліва гледзячымі праз акуляры вачыма, па-маладому рухавы, Уладзімір Нікалаевіч ветліва і запрашальна устау нам насустрач. Рабочы стол, загружаны шматлікімі рукапісамі, гістарычнымі картамі, кнігамі, яскрава гаварыу аб тым, што гаспадар над чымсьці працавау.

Уладзімір Нікалаевіч быу у ліку першых выкладчыкау нашага універсітэта.

— Універсітэт узнікау амаль на пустым месцы,—расказвае ён.—Не было ні бібліятэкі, ні калектыва, ні выкладчыкау, ні студэнтаў. На адзінай бібліятэчнай паліцы мелася каля 15 кніг, а цяга да вучобы была вялікая...

Памятаю, у 1921 годзе ехау я з групай таварышау са Смаленска на урачыстае адкрыццё Беларускага універсітэта... Ды і спазніуся. Чаму? Бо ехалі ад Смаленка да Мінска трое сутак. Пройдзе поезд кіламетрау 20—30 і ні з месца. Праваднiца ідзе па вагонах ды і просіць: «Грамадзяне пасажыры, дапамажыце поезду крануцца». І усе выходзілі з вагонаў, папіхвалі рукамі састау.

Спачатку універсітэт размяшчауся у памяшканні комвуза па вуліцы Кірава. Было холадна, няутульна. Аднойчы зрабілі спробу ацяплення: устанавілі на гары вялізны кацёл і, награваючы ваду, хацелі ўцяпліць аудыторыі. Атрымалася так, што ў час лекцый на галавы слухачоў і выкладчыкау палілася вада, пасыпалася штукатурка...

Падрабязна, з вялікай павагай і любоўю расказвае Уладзімір Нікалаевіч аб людзях універсітэта, аб яго слаўных традыцыях, аб першым выпуску маладых спецыялістаў.

У 1934 годзе па савакупнасці шматлікіх навуковых работ Уладзімір Нікалаевіч быу удастоен вучонай ступені доктара гістарычных навук, а у 1940 годзе—выбран правадзейным членам Акадэміі навук БССР. Да гэтага часу ім былі напісаны такія кнігі, як «Гогенцолерны», «Эканамічнае развіццё Англіі у XIX веку», «Нарысы новай гісторыі XVI—XIX вякоу» «Падручнік старажытнай гісторыі», частка II-я—«Гісторыя Рыма» і многія іншыя.

Цэнтрам яго работ заусёды заставаліся гісторыя народнай гаспадаркі і праблемы гістарычнай ідэалогіі.

У 1954 годзе вышла яго кніга «Германія у XVIII веку». Акрамя таго, Уладзімірам Нікалаевічам напісаны дзесяткі навуковых артыкулау часткова у Мінскіх, часткова у Маскоускіх выданнях.

У студзені 1944 года за навуковую дзейнасць Уладзімір Нікалаевіч Перцаў узнагароджан Вярхоўным Советам СССР ордэнам Леніна, а Вярхоўны Совет БССР прысвоіу яму званне Заслужанага дзеяча навукі. У маі 1945 года ён быу назначаны Ўрадам БССР дэлегатам ад Беларусі на Канферэнцыю Аб'едналых нацый у горадзе Сан-Францыска.

У 1946 годзе Ўладзімір Нікалаевіч быу узнагароджан медалем «За доблестный труд», а праз год беларускі народ выбрау яго дэпутатам Вярхоўнага Совета БССР. У 1949 і 1950 гадах У. Н. Перцау двойчы удастойвауся вышэйшай урадавай узнагароды—Ордэна Леніна.

Зараз Уладзімір Нікалаевіч Перцаў працуе у нашым універсітэце загадчыкам кафедры гісторыі старажытнага свету і сярэдніх вякоу. Нягледзячы на свае гады ён працягвае вялікую навуковую дзейнасць.

Доўгіх год жыцця вам, Уладзімір Нікалаевіч.

П. БЕРАЖКОЎ.

БАЦЬКІ І ДЗЕЦІ

Ларыса Корбут займаецца на III курсе. Сціплая, простая дзяучына, яна нічым не выдзяляецца сярод аднакурснікау. І калі мы, сустрэушы яе на адным з перапынкау каля аудыторыі, папрасілі расказаць аб сабе, яна неяк збянтэжылася, твар яе паружавеу. Прыціхшым голасам яна запытала:

— Навошта? Пісаць пра мяне у газету? Не, нятрэба. Што-ж можна пра мяне напісаць? Ніякіх вялікіх нагрузак я не нясу: не даручаюць. Займаюся на аддзяленні фізікі, вельмі люблю гэты прадмет...

У 1954 годзе Ларыса атрымала атэстат сталасці. Школа была закончана бліскуча: Ларыса атрымала залатую медаль. Пытанне аб тым, куды лепш паступіць займацца, якую спецыяльнасць атрымаць, было даўно вырашана. Ларыса жадала пайсці па слядах бацькі, стаць настаўнікам, выкладаць у школе фізіку.

...Канстанцін Давыдавіч Корбут, бацька Ларысы, таксама займауся ва універсітэце, таксама на аддзяленні фізікі. Будучы студэнтам, Канстанцін Давыдавіч аддавау усяго сябе, усю энергію маладосці, увесь энтузіязм авалоданню прафесіяй фізіка. Гэта перадалося і дочцы. У 1935 годзе бацька Ларысы кончыў універсітэт. Запаветная мара здзейснілася: ён стау педагогам. Зараз настала чарга дачкі.

...Непрыкметна падыйшла першая у жыцці Ларысы студэнцкая экзаменацыйная сесія. І тут у час экзаменаў дзяучына упэунілася, што не падвядзе бацьку, будзе займацца як і ён.

Зараз Канстанцін Давыдавіч працуе выкладчыкам школы ва Уручча.

Жыццё студэнцтва, жыццё універсітэта пастаянна горача хвалюе яго. І кожны раз, калі Ларыса прыязджае пасля лекцый дадому, Канстанцін Давыдавіч падоўгу слухае яе расказ аб тым, як выхоўваецца маладое пакаленне.

М. ВАЦЫС.

НА службе НАРОДА

Узнікненне Беларускага дзяржаўнага універсітэта неразрыўна звязана з перамогай Вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі, з ленінскай нацыянальнай палітыкай, з клопатамі Комуністычнай партыі аб развіцці вышэйшай адукацыі у нашай краіне.

Адразу-ж пасля перамогі соцыялістычнай рэволюцыі пытанне аб адкрыцці БДУ стала на першае месца у дзейнасці КП(б)Б і мясцовых органау дзяржаўнай улады.

Развіццё народнай адукацыі, у тым ліку вышэйшай, з'явілася адным з важнейшых фактарау соцыялістычнага будаўніцтва. Праблема авалодання навукай, праблема падрыхтоўкі кадрау новай пролетарскай інтэлігенцыі станавілася адной з найбольш важных задач моманту.

Наш універсітэт пачаў-бы сваю работу у 1918 годзе, але гэтаму перашкодзіла нямецкая, а потым белапольская інтэрвенцыя.

11-га ліпеня 1921 года, у дзень гадавіны вызвалення Мінска ад белапалякау, згодна з дэкрэтам, падпісаным В. І. Леніным, аб адкрыцці у краіне раду універсітэтау і аб развіцці вышэйшай адукацыі, быў заснаваны Беларускі дзяржауны універсітэт.

Адразу-ж было прынята рашэнне прыступіць да арганізацыі факультэтаў.

Рабфак арганізавалі яшчэ да адкрыцця універсітэта. Структура рабфака была абумоулена перш за усё запатрабаваннямі дзяржавы. Ён рыхтавау кадры, больш за усё патрэбныя краіне у той момант. У сваей вучэбнай арганізацыі рабфак меу ухілы прыстасаваныя да ВНУ Беларусі: біялагічны, медыцынскі, грамадскі. У разгарнуўшайся з 1921 года барацьбе за рашучае змяненне класавага складу студэнцтва, рашучая роля належала рабочаму факультэту.

Фактычна заняткі ва універсітэце былі пачаты 30 кастрычніка 1921 года. Да гэтага часу, акрамя рабочага факультэта, які пачау сваю работу у ліпені 1921 года, былі адкрыты яшчэ тры факультэты: грамадскіх навук з аддзяленнямі прававым і юрыдычным, медыцынскі і педагагічны.

Ва універсітэт наступала абсталяванне для кабінетау і лабараторый, кнігі з Масквы, Ленінграда, Казані і іншых гарадоу краіны.

Першым рэктарам БДУ быў вядомы гісторык В. І. Пічэта. Тут-жа чыталі свае лекцыі вядомыя вучоныя—прафесары В. Н. Перцау, Н. М. Нікольскі, народны паэт БССР Якуб Колас, прафесар Прылежаеу і іншыя.

У цяжкіх умовах даводзілася працаваць. Нехапала паліва, не было электрычнасці, факультэты займаліся у памяшканнях, раскіданых па усяму гораду.

Прафесарска - выкладчыцкі склад, студэнцтва усімі сіламі імкнуліся знайсці выхад з цяжкага становішча.

У лютым 1925 года адбыуся першы выпуск маладых спецыялістау факультэта грамадскіх навук. У гэты дзень Беларусь упершыню у гісторыі свайго існавання атрымала 60 спецыялістау, выхаваных у Беларускім універсітэце.

У лютым 1927 года на III сесіі Цэнтральнага выканаўчага камітэта БССР было прынята рашэнне аб будаўніцтве новых карпусоу для універсітэта—універсітэцкага гарадка. Закладка новага корпуса была прыстасавана да гадавіны Кастрычніцкай рэволюцыі. На будаўніцтва універсітэцкага гарадка Урад Беларусі адпусціу каля 8 мільёнау рублёу.

У 1930—32 гадах на базе адпаведных факультэтау універсітэта адкрыліся політэхнічны, медыцынскі, педагагічны інстытуты, інстытут народнай гаспадаркі.

У 1933—34 гадах ва універсітэце адкрылася аспірантура, праз якую былі падрыхтаваны сотні высокакваліфікаваных навуковых работнікау.

У гэты-ж час пачало сваю работу завочнае аддзяленне БДУ, якое дало магчымасць сотням грамадзян Беларусі навучацца ва універсітэце без адрыву ад вытворчасці.

У 1934 годзе ва універсітэце былі адкрыты гістарычны і геаграфічны факультэты.

З кожным годам Беларускі дзяржаўны універсітэт займау усё больш віднае месца не толькі у навуковым, але і у грамадска-палітычным і культурным жыцці Беларусі. Да 1939 года у складзе універсітэта было 5 факультэтау: гістарычны, біялагічны, хімічны, фізіка-матэматычны і геаграфічны. У 1939 годзе быу адкрыты філалагічны факультэт з аддзяленнямі рускай мовы і літаратуры і беларускай мовы і літаратуры. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны універсітэт падрыхтавау 5.458 высокакваліфікаваных спецыялістау: гісторыкау, юрыстау, эканамістау, фізікау, хімікау, матэматыкау і г. д.

Пачалася вайна. Яна нанесла універсітэту вялікія матэрыяльныя страты у 36 мільёнау рублёу. Студэнты, прафесары і выкладчыкі універсітэта былі раскіданы па усіх гарадах Совецкага Саюза, па франтах Айчыннай вайны, па партызанскіх атрадах. Але нягледзячы на цяжкасці, у гэтыя суровыя гады БДУ аднавіу сваю работу на станцыі Сходня пад Масквой.

У 1944 годзе універсітэт пераехау у Мінск. І зноу на дапамогу універсітэту прыйшла уся краіна. Многія ВНУ дапамаглі яму абсталяваннем і літаратурай, прысылалі выкладчыкау.

З таго часу прайшло 12 год. Беларускі дзяржауны універсітэт у гэтым годзе адзначае сваё 35-годдзе.

Дзякуючы няспынным клопатам Комуністычнай партыі і Совецкай дзяржавы, ён аднавіу разбураную вайной гаспадарку, з кожным годам паляпшае сваю матэрыяльную базу.

Да 6 тысяч павялічылася колькасць студэнтау, павялічыуся выпуск высокакваліфікаваных спецыялістау.

За 35 год свайго існавання БДУ імя В. І. Леніна з гонарам выканау адказную задачу падрыхтоўкі совецкіх спецыялістау—будаунікоу новага грамадства.

Г. А. ПАВЕЦЬЕЎ.
прарэктар універсітэта па навуковай рабоце.

Любімай Радзіме 1956

З гісторыі БДУ

У 1922 годзе на трох факультэтах універсітэта займалася 1390 студэнтаў, працавала 14 прафесараў, 50 выкладчыкаў, 10 асістэнтаў і 8 загадчыкаў кабінетамі і лабараторыямі. Сярод прафесараў былі Н. М. Нікольскі, В. Н. Перцаў і іншыя.

* *

У 1930 годзе з універсітэта выдзяляюцца ў самастойныя ВНУ медыцынскі, педагагічны, юрыдычны, політэхнічны інстытуты і інстытут народнай гаспадаркі.

* *

10 лютага 1930 года адбылося урачыстае адкрыццё новай навукова-даследчай установы універсітэта — гісторыка-археалагічнага музея.

За кароткі тэрмін гэты музей наведалі тысячы студэнтаў вышэйшых і сярэдніх навучальных устаноў Мінска, школьнікаў і жыхароў сталіцы. Тут яны пазнаёміліся з гісторыяй рэлігіі, старажытнымі помнікамі і г. д.

Заснавальнікам гэтага музея быў прафесар Нікалай Міхайлавіч Нікольскі. Па сутнасці музей быў створан у 1924 годзе у будынку былога педфака. У 1930 годзе, калі педагагічны факультэт быў ператвораны у самастойны інстытут, у БДУ не засталося гуманітарных спецыяльнасцей, а таму фонд музея перадалі у Мінскі абласны гістарычны музей.

* *

За лепшыя паказчыкі у вучэбна-выхаваўчай рабоце рэктарат універсітэта штогод уручаў аднаму з факультэтаў БДУ Пераходны Чырвоны Сцяг. У 1934 і 1935 гадах гэты Сцяг заваёўвалі гісторыкі, а ў 1936 годзе—хімікі.

* *

У спартакіядзе універсітэта 1936 года першае месца заняў фізіка-матэматычны факультэт, другое—хімічны, трэцяе—біялагічны. Каманда фізмата была прэміравана грашовай прэміяй.

* *

Пачатак арганізацыі заалагічнага музея БДУ адносіцца да 1922 года. За першыя тры гады музеем была набыта вялікая колькасць матэрыялаў па фауне Беларусі.

* *

У сакавіку 1936 года ў актавай зале БДУ адбылася сустрэча студэнтаў і выкладчыкаў з савецкімі пісьменнікамі Безыменскім, Антакольскім, Міхалковым, Алігер і іншымі.

НАШ СТАРЭЙШЫ ВУЧОНЫ

...Празвінеў званок. Студэнты хутка садзяцца па сваіх месцах. У аудыторыю уваходзіць выкладчык—высокі, з сівымі валасамі чалавек, але поўны яшчэ сіл і энергіі...

Уважліва слухаюць студэнты лектара. Ды і як не слухаць, калі яго лекцыі такія цікавыя!

Любяць і паважаюць прафесара Ціхана Нікалаевіча Годнева студэнты. Ён—адзін з старэйшых выкладчыкаў нашага універсітэта.

Яшчэ у гады навучання у гімназіі праявіўся у Ц. Н. Годнева інтарэс да біялогіі. Ён падрабязна вывучаў працы Ціміразева, Дарвіна і іншых вучоных.

Працаваць Ціхан Нікалаевіч пачаў яшчэ у 1919 годзе. Скончыўшы аспірантуру у МГУ, ён паступае працаваць дацэнтам у Астраханскі універсітэт. Да 1926 года працуе у Іванаўскім сельскагаспадарчым інстытуце спачатку дацэнтам, потым прафесарам.

... Скончылася грамадзянская вайна. Трэба было аднаўляць народную гаспадарку. Неабходны былі свае кадры. Вось і прыйшоў Ціхан Нікалаевіч Годнеў у Беларускі універсітэт, пачаў рыхтаваць маладых спецыялістаў. Нягледзячы на цяжкасці, маладому вучонаму ўдалося абсталяваць лабараторыю навейшымі ў той час прыборамі.

Неузабаве у створанай лабараторыі Ц. Н. Годнеў з маладымі беларускімі вучонымі прыступіў да навукова-даследчай работы. Многа сіл было укладзена, але і вынікі былі добрымі. У 1935 годзе Ціхану Нікалаевічу Годневу была прысвоена доктарская ступень.

Вынікі усіх апошніх работ Ц. Н. Годнева былі выкладзены у 1955 годзе на міжнароднай канферэнцыі па мірнаму выкарыстанню атамнай энергіі, дзе прафесар выступаў з дакладам «Аб стварэнні хларафіла». Гэтыя работы Ц. Н. Годнева знайшлі водгук як у саюзным, так і замежным друку.

Партыя і Урад высока ацанілі навуковую і педагагічную работу Ц. Н. Годнева. Ён узнагароджан трыма Ганаровымі Граматамі Вярхоўнага Савета БССР, ордэнам Знак Пашаны, двума ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцягу. У 1951 годзе за бездакорную шматгадовую работу Ц. Н. Годнеў быў узнагароджан ордэнам Леніна.

За сваю шматгадовую працу прафесар Годнеў напісаў каля 100 навукова-даследчых работ. У 1955 годзе асобнай кніжкай выйшаў канспект яго лекцый для студэнтаў 5-ых курсаў.

Вось ужо больш 30 год Ціхан Нікалаевіч з'яўляецца выкладчыкам. Шмат навуковых кадраў падрыхтаваў ён за гэты час. Толькі за апошнія гады пад яго кіраўніцтвам сем аспірантаў абаранілі дысертацыі.

І сёння, у дзень юбілея універсітэта, хочацца пажадаць Ціхану Нікалаевічу доўгіх год жыцця і новых поспехаў у яго далейшай працы.

А. ЧАРНЕНКАВА.

СТУДЭНЦКІ ЧАСОПІС

Перад намі ляжыць сціпла аформлены нумар часопіса, на чырвонай вокладцы якога напісана «Шлях студэнцтва». Гэта друкаваны орган, які выходзіў у БДУ на працягу 1927-28 гадоў. За гэты час выйшла сем нумароў.

Нягледзячы на тое, што размер яго не вельмі вялікі (48 старонак), часопіс усебакова асвятляў студэнцкае жыццё, смела выступаў супраць усялякіх непарадкаў.

Вось напрыклад, «Літаратурная старонка», якой адкрываецца часопіс. Тут надрукаваны цікавыя вершы студэнтаў БДУ: Нікалая Шавекі, Андрэя Александровіча і іншых. Цікавым быў аддзел «Грамадскасць і быт». Тут узнімаліся важныя пытанні падрыхтоўкі спецыялістаў.

Шырока асвятляў работу навуковых гурткоў «Навуковы аддзел». Тут можна знайсці матэрыялы дыскусійнага характару, артыкулы, распрацоўваючыя важныя навуковыя праблемы.

З першай да апошняй старонкі часопіс чытаецца з вялікай цікавасцю і дае магчымасць азнаёміцца з тым, як жылі і вучыліся студэнты універсітэта.

І. СІПАКОЎ.

У ДЗЕНЬ 35-ГОДДЗЯ

Калі амаль 30 год назад паступіў я ў Беларускі дзяржаўны універсітэт, ён быў тады яшчэ вельмі маладым. Аднак, дзякуючы прыцягненню да работы у новым універсітэце вопытных вучоных, увесь стыль яго характарызаваўся высокай і строгай акадэмічнасцю. На прыродазнаўчым аддзяленні, дзе я займаўся, кафедры узначальваліся прафесарамі Гайдуковым, Прылежаевым, Беркенгеймам, Блюдуха, Лябёдкіным, Федзюшыным, Шчэпоцьевым, Маўрыдзіядзі і іншымі. Усе яны былі сапраўднымі вучонымі, для якіх навука была жыццём, а не сродкам для жыцця. Энтузіясты сваёй справы, яны змаглі у кароткія тэрміны стварыць узорныя кафедры. Успомніць хаця-б кафедру заалогіі пазваночных, якой кіраваў прафесар А. В. Федзюшын, або лабараторыі кафедры арганічнай хіміі прафесара Н. А. Прылежаева. А захапляючыя, дасціпныя, незабыўна-яркія лекцыі прафесара А. С Шчэпоцьева і прафесара Б. М. Беркенгейма! Студэнтаў не трэба было застаўляць прысутнічаць на іх; мы задаўга да пачатку лекцыі прыбягалі у аудыторыі, каб заняць месцы. Энтузіязм такіх вучоных і педагогаў натхняў моладзь—іх прыклад заражаў ідэйнасцю, будзіў да паглыблення ў навуку, выхоўваў пачуццё глыбокай павагі да яе, клікаў да служэння навуцы. Меркантыльныя разлікі, з якімі, нажаль, цяпер так часта спалучаецца «імкненне» да навуковай работы, не мелі асобай ролі. Навуковая работа не прадстаўляла тады вялікіх матэрыяльных выгад, да яе імкнуліся у асноўным тыя, у кім гаварыла прызванне, у каго была цяга да навукі, да даследчай дзейнасці.

Пасля XX з'езду КПСС перад вышэйшай школай Савецкага Саюза усталі новыя грандыёзныя, жыццёва-неабходныя, актуальныя задачы—карэннага паляпшэння падрыхтоўкі спецыялістаў і лепшай, больш глыбокай кваліфікаванай і дзейснай навуковай работы.

З пачуццём глыбокай удзячнасці, якую я адчуваю да маёй Alma mater, хочацца пажадаць Беларускаму дзяржаўнаму універсітэту з гонарам справіцца з гэтымі нялёгкімі задачамі. Хочацца спадзявацца, што наш універсітэт з поўным правам зможа называцца першай (гэта значыць лепшай) навучальнай установай рэспублікі.

Хацелася-б, каб 35-годдзе не фармальна, а па сутнасці з'явілася знамянальнай датай у жыцці Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна, вехай, адзначаючай круты уздым яго шматграннай навуковай, вучэбнай і выхаваўчай дзейнасці.

Няхай мацнее, расце і квітнее мая дарагая Alma mater—Беларускі дзяржаўны універсітэт! Няхай жывуць доўгія гады мае дарагія універсітэцкія настаўнікі! Няхай памяць захоўвае таксама імёны тых, каго ужо няма сярод нас, але хто зрабіў сваю ганаровую справу—пасеяў у нашых сэрцах зёрны ісціны.

В. А. БАНДАРЫН,
загадчык кафедры агульнай хіміі МДМІ,
дацэнт, кандыдат хімічных навук.

НА ЗДЫМКУ: В. А. Бандарын сярод студэнтаў МДМІ.

Фото М. Пільшчыкава.

З ЛЮБОЎЮ ДА ПРАЦЫ

Трэцюю частку свайго жыцця аддала Наталля Іосіфаўна Цытэрман Беларускаму дзяржаўнаму універсітэту. Скромнасць, прастата, чуласць у адносінах да людзей і самае галоўнае—любоў да сваёй працы паставілі яе у рад лепшых выкладчыкаў нашага універсітэта.

Да вайны Наталля Іосіфаўна працавала асістэнтам на кафедры сістэматыкі раслін. Ужо у той час яна захапляецца вывучэннем расліннасці БССР. Асаблівую увагу удзяляе яна практычнай рабоце па выбранай спецыяльнасці.

У 1946 годзе Н. І. Цытэрман з поспехам абараніла дысертацыю «Кледоніі БССР». У гэты час яна вядзе вялікую навуковую работу, прымае удзел у выпуску зборніка АН БССР «Флора БССР».

З 1953 года яна працуе дацэнтам кафедры сістэматыкі раслін.

Нескладаная біяграфія простага савецкага працаўніка. Але якая самаадданая праца крыецца за гэтымі даволі сухімі фактамі і лічбамі. Аб гэтым вельмі добра ведаюць студэнты, выкладчыкі і наогул людзі, якім даводзілася сустракацца з Наталляй Іосіфаўнай штодзённа—на лекцыях, на працы, на пасяджэннях навуковага гуртка сістэматыкі раслін. І не дарэмна гавораць, што Наталля Іосіфаўна—чалавек высокай душы, выдатны педагог, адзін з нямногіх высокакваліфікаваных спецыялістаў па сістэматыцы раслін беларускай флоры.

За 35 год сваёй дзейнасці БДУ даў краіне не адну тысячу выхаванцаў—высокародных грамадзян нашага часу. У гэтых штогодных перамогах прафесарска-выкладчыцкага калектыву немалая заслуга належыць і Наталлі Іосіфаўне Цытэрман. Хоць ёй пераваліла за шосты дзесятак, Наталля Іосіфаўна не складае сваёй зброі. Яна поўна яшчэ творчых сіл і энергіі і у гэты юбілейны для універсітэта дзень хочацца пажадаць нашай паважанай Наталлі Іосіфаўне, як і усім вучоным універсітэта, добрага здароўя на доўгія гады і новых поспехаў у яе высокароднай працы савецкага вучонага.

В. ДАШУК.

У ЦЯЖКІЯ ДНІ ВАЙНЫ

У 1941 годзе калектыў універсітэта рыхтаваўся адзначыць дваццацігоддзе існавання БДУ.

Але адзначыць юбілей не удалося. Пачалася вайна. Я разам з іншымі супрацоўнікамі БДУ састаяла тады у камандзе ПВХО.

Калі я прыйшла ва універсітэт, знайшла там некалькі работнікаў БДУ. Яны рабілі усё магчымае, каб захаваць універсітэт і яго абсталяванне.

У вучэбных будынках універсітэта ў час вайны жылі салдаты. У біякорпус былі сабраны ложкі з усіх інтэрнатаў. А ў чытальнай зале стаялі бочкі з півам. У бібліятэцы я застала страшэнны непарадак. Кнігі былі скінуты з полак, навокал валялася смецце. Я навяла там некаторы парадак, а лепшыя кнігі схавала. Немцы мала цікавіліся рускімі кнігамі, падручнікамі, а калі ім траплялі кнігі на нямецкай мове, яны забіралі іх.

У 1946-ым годзе адна з нашых кніг вярнулася да нас з далёкага вандравання—адзін з студэнтаў БДУ у Калінінградзе знайшоў кніжку са штампам БДУ і вярнуў яе нам.

Працуючы у той цяжкі час ва універсітэце, усе мы цвёрда верылі, што перамога прыдзе хутка, універсітэт будзе адноўлены і усё што мы захавалі, будзе патрэбна для далейшай работы.

У студзені немцы вырашылі зрабіць ва універсітэце вялікі тылавы шпіталь. Нам было прапанавана вызваліць памяшканне. Кнігі, прэпараты мы вывозілі на машыне, на падводзе, а то і проста пераносілі. За тры тыдні мы перавезлі у памяшканне педагагічнага тэхнікума звыш 70 тысяч кніг. Тут мы размясцілі экспанаты універсітэцкіх музеяў, кнігі, частку архіва.

Хімічны і біялагічны карпусы БДУ былі спалены гітлераўцамі пры адступленні, згарэў дом, дзе захоўвалася абсталяванне хімічных лабараторый. Мы прыкладалі усе намаганні, каб выратаваць літаратуру, экспанаты заалагічнага музея.

Прышла перамога. Пачалося новае жыццё, цяжкае, але радаснае аднаўленне універсітэта. Не усім працаўнікам універсітэта давялося дажыць да гэтых шчаслівых дзён.

Сёння ў дзень слаўнага трыццаціпяцігоддзя універсітэта з асаблівым хваляваннем успамінаем мы, старыя супрацоўнікі БДУ, гэтыя цяжкія дні вайны. Але радасна становіцца ад таго, што наш родны універсітэт жыве, працуе на карысць нашай любімай Радзімы.

А. ДОЎНАР,
старшы бібліятэкар.
А ЦІТОК,
старшы лабарант заалагічнага музея.

У нас у інтэрнаце

Заняткі закончаны, і студэнты-філолагі таропка разыходзяцца па шматлікіх пакоях інтэрната. Успыхваюць агні у адным вакне, другім—і вось ужо усе паверхі асвятляюцца яркім электрычным святлом (здымак 1). Цяпер кожны заняты сваёй справай.

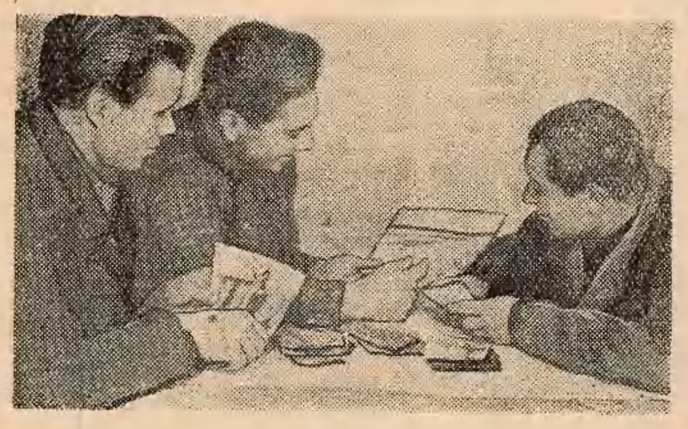

— Глядзіце, вось наш палявы стан,—усклікнуу Віктар Карамазаў, паказваючы сябрам добрую сотню фотаздымкау, зробленых ім на зямлі цалiннай. (Здымкі 2).

Утульна ў пакоі 27, дзе жывуць пасланцы Польскай Народнай рэспублікі. Шыман Раманчук зайшоў да дзяучат і ўзяу часопіс. На мінутку у бок адкінула вышыванне Люба Філіпік. Ёй хочацца таксама даведацца, аб чым пішуць у родным краі. А Вера Паулоуская і Эльжбета Зубрыцкая вырашылі паслухаць родныя мелодыі... (Здымак 3).

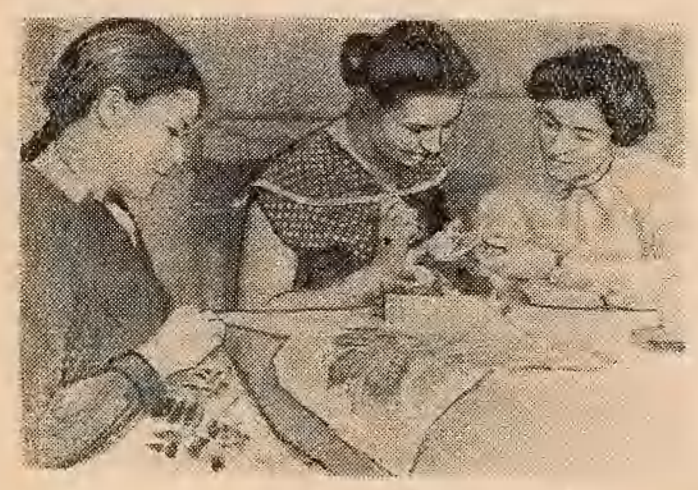

У пакоі 44, на трэцім паверсе, кожны заняты сваёй справай. Цудоуны узор! Ці не праўда? (Здымак 4).

Але, бадай, весялей за усіх у будучых журналістау. Задорны, жыццерадасны народ гэтыя журналісты. Глядзіце, як цёпла сустракаюць яны верш Юрася Свірко «Рэжым санаторны» (Здымак 5).

Фотарэпартаж **М. ПІЛЬШЧЫКАВА.**

СПОРТ ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ

У першыя гады пасля Вялікай Айчыннай вайны кафедры фізкультуры і спорту ва універсітэце не было. Працавалі такія секцыі, як гімнастычная, стралковая і іншыя.

У студзені 1945 года было створана спартыунае таварыства «Навука». У ліпені гэтага-ж года адбылася першая рэспубліканская спартакіяда ВНУ, дзе наш універсітэт заняу першае агульнакаманднае месца.

А у 1948 годзе была арганізавана кафедра фізічнага выхавання і спорту, падабраны трэнерскі састау, пабудавана спартыуная зала. Больш спрыяльнымі сталі умовы развіцця спорту, лепш стала працаваць.

Для папулярызацыі і развіцця спорту з 1952 года рэгулярна праводзіцца круглагадзічная спартакіяда універсітэта па 12 відах спорту. І калі у першай круглагадзічнай спартакіядзе удзельнічала 1100 чалавек, то у 1955/56 гг. іх было ужо 2400.

З 1953 года уведзен агляд-конкурс, які аказау значнае уздзеянне на спартыўна-арганізацыйную работу факультэтау. Спартсмены БДУ дабіваюцца добрых паказчыкау на гарадскіх і рэспубліканскіх спаборніцтвах.

На спартакіядзе ВНУ Беларусі у 1955 годзе наш спартыуны калектыу заваявау другое места, а многія спартсмены сталі рэкардсменамі рэспублікі.

У гэтым годзе на Усесаюзнай спартакіядзе студэнтау у Днепрапетроуску наш калектыу заваявау 10 месца. 16 спартсменау БДУ заваявалі ганаровае права быць удзельнікамі Спартакіяды народау СССР.

За апошнія гады спартыуны калектыу БДУ удзельнічау больш чым у 90 спаборніцтвах па розных відах спорту, дабіваўся усё большага спартыунага майстэрства.

Цяпер нашы спартсмены займаюцца па 19 відах спорту.

Толькі за 1955 год было падрыхтавана 358 спартсменау-разраднікау, з іх 2 майстры спорту.

Цяпер спартыуны калектыу універсітэта рыхтуецца да спартакіяды горада і рэспублікі.

А. ПУСТАХОД.

МУЗЕЙ ГІСТОРЫІ БДУ

З вялікім задавальненнем падтрымалі вучоныя універсітэта прапанову партыйнага камітэта БДУ сварыць музей гісторыі нашай навучальнай установы.

Музей гісторыі БДУ павінен адлюстраваць усе асноуныя этапы развіцця старэйшай навучальнай установы рэспублікі, яе традыцыі.

У сучасны момант распрацавана праграма арганізацыі музея. Сабраныя матэрыялы раскажуць аб развіцці універсітэта, аб яго рабоце у розныя прамежкі часу.

Немалое месца зоймуць экспанаты, якія пазнаёмяць з лепшымі вучонымі БДУ, з іх працай на карысць Радзімы. Наведвальнікі музея змогуць даведацца аб такіх вядомых выпускніках БДУ, як доктары медыцынскіх навук Дазорцава і Голуб, доктар фізічных навук Арцімовіч, Кандрат Крапіва, Пятро Глебка, Пятрусь Броўка, Іван Мележ.

Шмат увагі будзе удзяляцца пры арганізацыі музея жыццю БДУ у час Айчыннай вайны. Тут будуць матэрыялы, якія раскажуць аб удзеле выкладчыкау і студэнтау універсітэта у партызанскім руху, аб іх барацьбе на франтах вялікай Айчыннай вайны.

У музей будуць прадстаўлены навуковыя працы, напісаныя вучонымі універсітэта.

Значнае месца зойме гісторыя культурнага жыцця студэнтау універсітэта: удзел іх у мастацкай самадзейнасці, у спартыуных мерапрыемствах і г. д.

Адной з асноуных тэм—будзе сувязь навукі з вытворчасцю.

У рабоце па арганізацыі музея прымаюць удзел навуковыя супрацоунікі універсітэта: дацэнты Абецэдарскі, Фрыдман, Савачкін, кандыдат навук Старавойтау і іншыя.

Справа гонару усяго калектыву БДУ—прыняць актыуны удзел у стварэнні музея.

Г. МАЗАНІК.

Рэдакцыя газеты «Беларускі універсітэт» аб'яуляе конкурс на лепшыя фотаздымкі і малюнкі, зробленыя на тэмы жыцця нашага універсітэта.

Установлены наступныя прэміі:

За лепшыя фотаздымкі: першая—100 рублёу,
две другія—па 40 рублёу,
две трэціх—па 25 рублёу.

За лепшыя малюнкі: першая—80 рублёу,
другая—50 рублёу,
две трэціх—па 25 рублёу.

Таварышы студэнты, аспіранты, выкладчыкі і работнікі універсітэта, прымайце ўдзел у конкурсе!

Палюбуйцеся, калі ласка,
На будынак шматпавярховы,
Гэта усё не сон, не казка,
А вучэбны корпус новы.

Зззяе люстрамі светлая зала,
Крэслы мяккія—глянуць люба...
Не адно пакаленне чакала
Вось такога прасторнага клуба.

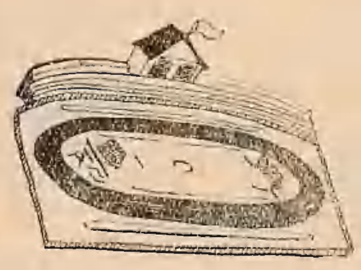

А студэнтам, «балельшчыкам» вечным,
Як нікому, пашчасціла так:
На сваім стадыёне сустрэча
БДУ—маскоускі «Спартак».

У музеях, як дзіунае дзіва,
Экспанат
«Кандыдаты навук,
Што даследавалі часам руплiва,
Ад каго узяу пачатак павук».

У сталовай—парадак ля касы,
Ні смуроду, ні гразі больш.
І у меню калі пішуць «з мясам»,
Дык ясі сапрауды з мясам
боршч.

Больш няма паміж намі стараст,
На заняткі не хочаш—не йдзі.
Ніякой не чакаеш кары,
Прапусці хоць мільён гадзін.

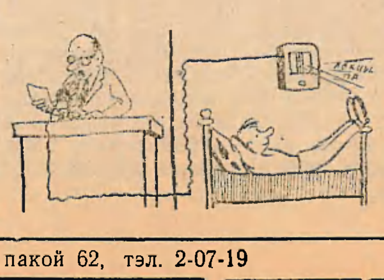

А як многа цікавых лекцый!
Ды такіх, што з нас кожны рад
Без абеда нават, здаецца,
Слухаць іх два тыдні падрад.

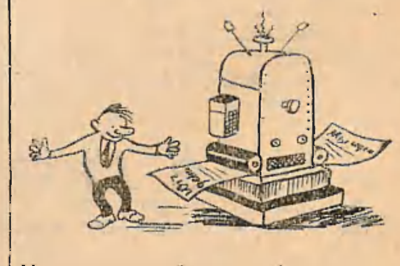

Нам замежнай мовы баяцца
Больш няма ніякай прычыны,
Бо навука аблегчыла працу:
За нас «знакі» здаюць машыны.

Беспрацоунымі сталі двое:
Братка «Вожык» і «Авадзень».
І цяпер яны толькі былое
Усё прыгадваюць кожны дзень.

Генадзій БУРАЎКІН.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, Біякорпус, пакой 62, тэл. 2-07-19 **Рэдактар А. ВОЛК.**

АТ 07578. **Друкарня выдавецтва БДУ.** **Тыраж 2000**